

INSTRUKCJA
BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

dla

***budynku Urzędu Miejskiego
w Tarnowskich Górach***

ul. Sienkiewicza 2a

Opracował:

Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej Dariusz Zok

Tarnowskie Góry sierpień 2017 r.

SPIS TREŚCI

1.	Podstawy prawne	4
2..	Przeznaczenie obiektu	5
3.	Usytuowanie obiektu	5
4.	Charakterystyka budowlana obiektu	5
5.	Klasyfikacja pożarowa budynku	6
6.	Rodzaj oraz parametry pożarowe występujących substancji palnych	6
7.	Elementy wykończenia wewnątrz	7
8.	Przewidywana wielkość gęstości obciążenia ogniowego oraz określenie względnego czasu trwania pożaru	7
9.	Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasy odporności ogniowych i stopnie rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych	7
10.	Podział obiektu na strefy pożarowe	8
11.	Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń obiektu	8
12.	Występowanie i sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych – terminy badań i przeglądów	8
13.	Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie: instalacji sygnalizacyjno-alarmowych, stałych i pół stałych urządzeń gaśniczych, urządzeń oddymiających, instalacji wodociągowych przeciwpożarowych	10
14.	Warunki ewakuacji, oznakowanie na potrzeby ewakuacji, rodzaje znaków bezpieczeństwa, lokalizacja i sposób zawieszenia	10
15.	Występowanie oświetlenia awaryjnego (ewakuacyjne, zapasowe)	14
16.	Wyposażenie w podręczny sprzęt gaśniczy	14
17.	Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru	16
18.	Drogi pożarowe	17
19.	Czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej	17
20.	Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej	18
21.	Zasady prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym	20
22.	Zasady organizacji i prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych	22
23.	Sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią Instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi	26
24.	Instrukcja postępowania na wypadek powstania pożaru	27
25.	Sposoby praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji	28
26.	Plany ewakuacji dla budynku Urzędu Miejskiego ul. Rynek 4	29

KARTA
aktualizacji oraz zmian i uzupełnień

L.p.	Data	Zakres – treść zmian, poprawek i aktualizacji	Podpis

1. Podstawy prawne

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 736).
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1204).
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1332).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r., poz. 719).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. nr 124, poz. 1030).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (j.t. Dz. U. z 2015 r., poz. 1422).
- PN-E-05003-01:1986 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne.
- PN-IEC 61024-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne.
- PN-N-01256-04:1997/Az1:2003 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
- PN-N-0125-01:1992 Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.
- PN-N-01256-02:1992 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
- PN-N-01256-5:1998 Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
- PN-EN 671-1:1999 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 3: Konserwacja hydrantów wewnętrznych z wężem półsztywnym i hydrantów z wężem płasko składanym.
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. nr 143, poz. 1002 z późniejszymi zmianami).

2. Przeznaczenie obiektu.

Budynek Urzędu Miejskiego przy ulicy Sienkiewicza nr 2a w Tarnowskich Górach pełni funkcję budynku administracyjno-mieszkalnego a także funkcję socjalną. W części biurowo-socjalnej na I piętrze mieści się siedziba Straży Miejskiej, natomiast na parterze znajdują się pomieszczenia biurowe i higieniczno-sanitarne Straży Miejskiej, pomieszczenie biurowe wynajmowane przez Urząd Miejski, pomieszczenia socjalne dla pracowników fizycznych Wydziału Gospodarki Miejskiej oraz garaż.

Budynek Urzędu Miejskiego posiada dwie kondygnacje nadziemne oraz nieużytkowe poddasze w części mieszkalnej i nie jest podpiwniczony.

Osoby przebywające w budynku to pracownicy oraz obywatele:

Kondygnacja I (parter) – do 20 osób pracowników.

Kondygnacja II (pierwsze piętro) – do 15 osób pracowników.

3. Usytuowanie obiektu

Budynek Urzędu Miejskiego znajduje się w centrum Tarnowskich Gór. Od strony wschodniej w odległości około 6 m sąsiaduje z budynkiem Urzędu Miejskiego, od strony zachodniej w odległości około 5 m budynek sąsiaduje z budynkiem Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Od strony południowej z placem zabaw, a od strony północnej z parkingiem samochodowym.

4. Charakterystyka budowlana obiektu

Dane techniczne budynku:

- powierzchnia użytkowa około 487,89 m² w tym garaż 42,29 m² oraz strych nieużytkowy około 95,20 m²,
- kubatura 1199,73 m³ w tym strych nieużytkowy około 155,00 m³

Budynek wybudowany w technologii tradycyjnej posiada: fundamenty – ławy ceglane oraz betonowe. Elementy budowlane budynku wykonane są z materiałów niepalnych, jak i palnych. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne konstrukcyjne wykonane są z cegły pełnej na

zaprawie cementowo-wapiennej. Część ścian działowych – wykonane z płyt paździerzowych mocowane do rusztu drewnianego. Stropy nad parterem i piętrem w części mieszkalnej wykonany jest jako drewniany, strop nad parterem i stropodach nad piętrem w części biurowej gęsto żebrowy typu Ackerman. Dach nad częścią biurową płaski kryty papą termozgrzewalną, a nad częścią mieszkalną dach stromy dwu i czterospadowy o różnych spadkach, w konstrukcji drewnianej, pokryty dachówką. Budynek posiada dwa wejścia do części biurowo-socjalnej: jedno główne do klatki schodowej od strony zachodniej, obsługujące pomieszczenia biurowe i drugie od strony wschodniej z dostępem do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych pracowników gospodarczych Wydziału Gospodarki Miejskiej. Budynek posiada także klatkę schodową prowadzącą do części mieszkalnej znajdującą się od strony wschodniej budynku.

5. Klasyfikacja pożarowa budynku

Klasyfikacja ze względu na wysokość:

- Budynek Urzędu Miejskiego posiada dwie kondygnacje nadziemne, nie jest podpiwniczony, zaliczony do obiektów niskich (do 12 m wysokości):
- część biurowo-socjalna ma wysokość 6 m,
 - część mieszkalna ma wysokość 10,3 m.

Klasyfikacja ze względu na przeznaczenie i sposób użytkowania:

Budynek stanowi jedną strefę pożarową o powierzchni 487,89 m², z czego:

- parter – powierzchnia 196,06 m²,
- I piętro – powierzchnia 196,63 m²,
- poddasze nieużytkowe – powierzchnia 95,20 m².

Klasyfikacja ze względu na kategorię zagrożenia ludzi:

Budynek Urzędu jest obiektem zaliczonym do kategorii III zagrożenia ludzi ZL III.

6. Rodzaj oraz parametry pożarowe występujących substancji palnych

W budynku Urzędu Miejskiego występują następujące materiały palne:

- drewno i materiały drewnopochodne – wykonano z nich ściany, stropy, meble, krzesła, stoły i drzwi. Temperatura zapalna tych materiałów waha się od 250°C do 400°C. Rozbieżność zapalną jak i szybkość rozprzestrzeniania się ognia określa wilgotność, grubość oraz gatunek drewna z jakich wykonano powyższe elementy wyposażenia wewnątrz. Elementy drewniane o dużej zawartości żywicy i niewielkich przekrojach będą miały niższą temperaturę zapalną, a ogień będzie się szybciej rozprzestrzeniał.
- tworzywa sztuczne - wykonano z nich krzesła, obudowy urządzeń elektronicznych i elektrotechnicznych oraz wykładziny PCV. Temperatura zapalna tych materiałów waha się od 200°C do 400°C.
- tkaniny i tekstylia – wykonano z nich zasłony, firany, obicia krzesel, ubrania. Temperatry zapalne w zależności od rodzaju tkanin wynoszą:
 - tkaniny lniane około 300°C,

- tkaniny jedwabne około 300°C,
- tkaniny bawełniane około 220°C,
- tkaniny sztucznie wytwarzane 200°C.
- papier – książki, dokumentacja, papier do drukowania i ksero, gazety i czasopisma, tektury i opakowania. Temperatura zapalna dla papieru to około 230°C a dla tektur około 300°C.

Materiały palne: papier, drewno, tworzywa sztuczne, tkaniny.

Gazy palne: brak

7. Elementy wykończenia wnętrza

Wystrój wnętrza związany jest z warunkami ewakuacji, gdyż decyduje on o warunkach rozprzestrzeniania się ognia oraz o możliwości opuszczenia budynku przez przebywających w nim ludzi.

W strefie pożarowej zaliczonej do kategorii III zagrożenia ludzi ZLIII stosowanie do wykończenia wnętrza materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione.

Na drogach komunikacji ogólnej, służących ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.

Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia.

Palne elementy wystroju wnętrza budynku, przez które lub obok których są prowadzone przewody ogrzewcze, wentylacyjne, dymowe lub spalinowe, powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia.

8. Przewidywana wielkość gęstości obciążenia ogniowego oraz określenie względnego czasu trwania pożaru

Parter i I piętro (częściowo) – pomieszczenia biurowe, bez pomieszczeń z pobytem powyżej 50 osób, kwalifikują się do kategorii ZL III zagrożenia ludzi, a tym samym dla budynków zakwalifikowanych do kategorii ZL - zagrożenia ludzi nie oblicza się gęstości obciążenia ogniowego i przyjmuje się, że nie przekracza 500 MJ/m².

9. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasy odporności ogniowych i stopnie rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

Budynek Urzędu stanowiący jedną strefę pożarową jest obiektem biurowym zaliczonym do kategorii III zagrożenia ludzi ZLIII co powoduje, że jako budynek Niski powinien być wykonany w klasie C odporności pożarowej. Oznacza to następujące wymagania w zakresie odporności ogniowej dla elementów budynków:

- główna konstrukcja nośna – R 60,
- konstrukcja dachu – R 15,
- strop – REI 60,
- ściana zewnętrzna – EI 30,
- ściana wewnętrzna – EI 15,
- pokrycie dachu – RE 15.

Budynek Urzędu wybudowany jest w technologii tradycyjnej i posiada:

Fundamenty to ławy ceglane oraz betonowe. Ściany nośne i działowe wykonane z cegły pełnej, na zaprawie cementowo-wapiennej, odpowiadają klasie REI 60. Część ścian działowych wykonano jako drewniane (płyty paździerzowe mocowane do rusztu drewnianego), bez klasowe – rozprzestrzeniające ogień. Strop nad parterem i piętrem w części mieszkalnej wykonane jako drewniane, bez klasowe – rozprzestrzeniające ogień. Strop nad parterem i stropodach nad piętrem w części biurowej gęsto żebrowy typu Ackerman, w klasie REI 60. Dach nad częścią biurową płaski kryty papą termozgrzewalną, rozprzestrzeniający ogień przy działaniu ognia od góry, a nad częścią mieszkalną dach stromy dwu i czterospadowy o różnych spadkach, w konstrukcji drewnianej, pokryty dachówką, rozprzestrzeniający ogień przy działaniu ognia od dołu. Budynek posiada dwa wejścia do części biurowo-socjalnej: jedno główne do klatki schodowej od strony zachodniej, wykonanej z elementów niepalnych, a drugie od strony wschodniej z dostępem do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych wykonane z materiałów niepalnych. Budynek posiada także klatkę schodową prowadzącą do części mieszkalnej znajdującą się od strony wschodniej budynku.

10. Podział obiektu na strefy pożarowe

Budynek posiada jedną strefę pożarową o powierzchni 487,89 m².

11. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń obiektu

W budynku obecnie zagrożenie wybuchem nie występuje. W przypadku zmiany funkcji pomieszczeń gdzie wystąpiłyby materiały oraz urządzenia stwarzające zagrożenie wybuchem użytkownik powinien dokonać stosownych uzgodnień w tym zakresie.

12. Występowanie i sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych – terminy badań i przeglądów

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje:

- wentylację grawitacyjną
- elektryczną,
- gazową
- kominową,
- centralnego ogrzewania (doprowadzona z wymiennikowni ciepła znajdującej się w piwnicy budynku Urzędu Miejskiego przy ul. Sienkiewicza 2),
- wodno-kanalizacyjną,

- telefoniczną,
- komputerową,

Instalacje i urządzenia techniczne, będące na wyposażeniu budynku powinny pod względem bezpieczeństwa pożarowego odpowiadać warunkom technicznym i warunkom określonym przez producenta. Przy doborze instalacji i urządzeń należy uwzględniać funkcje i przeznaczenie obiektu oraz wynikające stąd czynniki zagrożenia.

Użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikającej z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia, jest zabronione. W strefach pożarowych o kubaturze przekraczającej 1000 m³ należy stosować przeciwpożarowy wyłącznik prądu. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany. Budynki użyteczności publicznej, w których mogą przebywać ludzie w grupach ponad 50 osób, powinny być wyposażone w instalację piorunochronną. Instalację piorunochronną należy poddawać okresowym badaniom nie rzadziej niż co 5 lat lub bezpośrednio po przebudowie, zmianie funkcji budynku lub uszkodzeniu instalacji. Palne elementy konstrukcji i wystroju wewnątrz budynku, przez które lub obok których przechodzą przewody ogrzewcze, wentylacyjne, dymowe lub spalinowe, powinny być zabezpieczone przed możliwością zapalenia lub zwęglenia.

Wszelkie instalacje i urządzenia techniczne w budynku należy utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi, wymaganiami ustalonymi przez producenta i Polskimi Normami, a w szczególności należy je poddawać przeglądom i konserwacji.

Dotyczy to w szczególności takich urządzeń, jak:

- instalacji elektroenergetycznych, których kontrola powinna być wykonana zgodnie z przepisami, tj. co 5 lat w pełnym zakresie stanu sprawności ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów,
- instalacji piorunochronnej, której kontrola sprawności technicznej powinna odbywać się nie rzadziej niż 5 lat,
- instalacji kominowych, których kontrola sprawności technicznej powinna odbywać się nie rzadziej niż co rok,
- instalacji gazowych, których kontrola sprawności technicznej powinna się odbywać nie rzadziej niż co rok,
- urządzeń przeciwpożarowych gaśnic, które powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi opracowanych przez ich producentów. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne gaśnic powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

13. Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie: instalacji sygnalizacyjno-alarmowych, stałych i pół stałych urządzeń gaśniczych, urządzeń oddymiających, instalacji wodociągowych przeciwpożarowych

Budynek Urzędu wyposażony jest w:

- instrukcje postępowania na wypadek pożaru i wykazy telefonów alarmowych – umieszczone w widocznych miejscach,
- instrukcję prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych,
- oznakowanie dróg ewakuacyjnych i wyjść ewakuacyjnych z budynku oraz wyjść ewakuacyjnych z pomieszczeń, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, zgodnie z Polskimi Normami,
- główny kurek gazu i oznakowanie miejsca usytuowania głównego kurka gazu zgodnie z Polską Normą, (patrz załącznik nr 2)
- gaśnice, gdzie jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) przypada na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej.

Przy rozmieszczaniu gaśnic należy stosować następujące zasady:

- gaśnice powinny być umieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach do budynków, na klatkach schodowych, na korytarzach, przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz,
- gaśnice należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji,
- do sprzętu powinien być dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- gaśnice należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródła ciepła,
- odległość do gaśnicy z miejsca gdzie może przebywać człowiek, nie może być większa niż 30 m.

Dodatkowo budynek powinien być wyposażony w:

- urządzenia zapobiegające zadymieniu lub służące do usuwania dymu z klatek schodowych,
- drzwi oddzielające klatki schodowe o odpowiedniej klasie odporności ogniowej.

14. Warunki ewakuacji, oznakowanie na potrzeby ewakuacji, rodzaje znaków bezpieczeństwa, lokalizacja i sposób zawieszenia

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być zapewniona możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej, bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej „drogami ewakuacyjnymi”.

Wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne powinny być zamknięte drzwiami.

Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne z budynku przeznaczonego dla więcej niż 50 osób powinny otwierać się na zewnątrz.

W pomieszczeniach, od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy albo na zewnątrz budynku, powinno być zapewnione przejście, zwane „przejściem ewakuacyjnym”. W strefach zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL długość przejścia ewakuacyjnego nie może przekraczać 40 m. Szerokość przejścia ewakuacyjnego w pomieszczeniu

przeznaczonym na pobyt ludzi należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji ono służy, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 0,9 m, a w przypadku przejścia służącego do ewakuacji do 3 osób – nie mniej niż 0,8 m.

Drzwi stanowiące wyjście ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób. Obowiązujące przepisy wymagają również, aby drzwi ewakuacyjne nie były zamykane w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie.

Drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia oraz na drodze ewakuacyjnej, powinny mieć co najmniej jedno, nieblokowane skrzydło drzwiowe o szerokości nie mniejszej niż 0,9 m. Szerokość skrzydła drzwi wahadłowych, stanowiących wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia oraz na drodze ewakuacyjnej, powinna wynosić co najmniej dla drzwi jednoskrzydłowych – 0,9 m, a dla drzwi dwuskrzydłowych – 0,6 m, przy czym oba skrzydła drzwi dwuskrzydłowych muszą mieć tę samą szerokość.

Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych powinna mieć klasę odporności ogniowej wymaganą dla ścian wewnętrznych, nie mniejszą niż EI 15.

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m. Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób. Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa niż 1,5 m.

Skrzydła drzwi, stanowiących wyjście na drogę ewakuacyjną, nie mogą, po ich całkowitym otwarciu, zmniejszać wymaganej szerokości tej drogi.

Korytarze stanowiące drogę ewakuacyjną w strefach pożarowych ZL powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m przy zastosowaniu przegród z drzwiami dymoszczelnymi lub innych urządzeń technicznych, zapobiegających rozprzestrzenianiu się dymu.

Na drogach ewakuacyjnych jest zabronione stosowanie spoczników ze stopniami lub schodów ze stopniami zabiegowymi, jeżeli schody te są jedyną drogą ewakuacyjną.

Ściany wewnętrzne i stropy stanowiące obudowę klatki schodowej lub pochylni powinny mieć klasę odporności ogniowej określoną jak dla stropów danego budynku.

Biegi i spoczniki schodów oraz pochylnie służące do ewakuacji powinny być wykonane z materiałów niepalnych i mieć klasę odporności ogniowej co najmniej, w budynkach o klasie odporności pożarowej „C” – R 60.

Wyjście z klatki schodowej na strych lub poddasze powinno być zamykane drzwiami lub kłapą wyjściową o klasie odporności ogniowej w budynkach niskich – EI 15.

Długość drogi ewakuacyjnej od wyjścia z pomieszczenia na tę drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, zwanej „dojściem ewakuacyjnym”, mierzy się wzdłuż osi drogi ewakuacyjnej.

W budynkach zaliczonych do kategorii III zagrożenia ludzi ZL III długość dojścia ewakuacyjnego, przy jednym dojściu wynosi 30 m, a przy wielu dojściach – 60 m.

W warunkach pożarowych ewakuacja ludzi (obywateli i pracowników) z budynku Urzędu przebiegała będzie następująco:

- **z I piętra części administracyjnej:** korytarzem i klatką schodową do wyjścia ewakuacyjnego z budynku w kierunku zachodnim,

- z **I piętra części mieszkalnej**: korytarzem i klatką schodową do wyjścia ewakuacyjnego z budynku w kierunku północnym,
- z **parteru części administracyjnej**: korytarzami do wyjścia ewakuacyjnego z budynku w kierunku zachodnim,
- z **parteru części socjalnej**: do wyjścia ewakuacyjnego z budynku w kierunku wschodnim.

Drogi i wyjścia ewakuacyjne w budynku należy oznakować zgodnie z Polskimi Normami.

Oznaczenie dróg i wyjść ewakuacyjnych – lokalizacja i rodzaje znaków bezpieczeństwa właściciele, zarządcy lub użytkownicy budynków oraz placów składowych i wiat, z wyjątkiem budynków mieszkalnych jednorodzinnych oznakowują znakami zgodnymi z Polskimi Normami:

- drogi i wyjścia ewakuacyjne z wyłączeniem budynków mieszkalnych oraz pomieszczenia, w których zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi są wymagane co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
- miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
- miejsca usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
- miejsca usytuowania nasady umożliwiającej zasilanie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,
- pomieszczenia i tereny z materiałami niebezpiecznymi pożarowo,
- miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych,
- drzwi przeciwpożarowe,
- drogi pożarowe,
- miejsca zaklasyfikowane jako strefy zagrożenia wybuchem.

Podstawowa zasada rozmieszczenia znaków ewakuacyjnych na drodze ewakuacyjnej polega na tym, że z każdego miejsca na tej drodze, w którym może pojawić się niepewność co do kierunku ewakuacji, powinien być umieszczony widoczny znak ewakuacyjny. Znaki ewakuacyjne należy umieszczać blisko źródła światła w celu zapewnienia ich właściwej luminacji. Wymiary znaków ewakuacyjnych uzależnia się od odległości z jakiej ten znak powinien być dostrzegany przez ludzi. Znaki ewakuacyjne wykonane na materiale fosforescencyjnym należy stosować tam gdzie funkcjonuje oświetlenie dzienne lub elektryczne (czas zaniku fosforyzacji - minimum 2 godziny). PN-92/N-01256/02

Podświetlone znaki ewakuacyjne powinny być stosowane w pomieszczeniach i drogach ewakuacyjnych, gdzie brakuje oświetlenia światłem dziennym lub sztucznym przez długie okresy. Wysoko umieszczone znaki ewakuacyjne powinny być zamocowane na ścianach między 150 do 200 cm, a zawieszane powyżej 200 cm od podłogi. Nisko umieszczone znaki ewakuacyjne powinny znajdować się do 40 cm od podłogi. Znak wyjście ewakuacyjne należy umieszczać nad drzwiami przegradzającymi drogę ewakuacyjną takimi jak: wyjścia ewakuacyjne z pomieszczeń, w których wymaga się co najmniej dwóch takich wyjść, z budynku oraz innego obiektu budowlanego, wyjścia wiodące do innej strefy pożarowej, wyjścia wiodącego przez przedsionek i drzwi wyjściowe z przedsionka. Rodzaje znaków jakich należy używać określa: PN-N-01256/02. Zasady rozmieszczenia znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych zawarte są w: PN-N-01256/5.

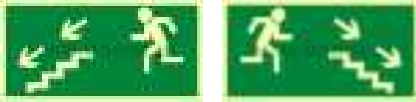

Sposób prowadzenia ewakuacji.

Ustala się z pomieszczeń budynku Urzędu indywidualną ewakuację ludzi, przyjmując ich całkowitą sprawność psychiczną i fizyczną. Taki sposób prowadzenia ewakuacji dotyczy zarówno pracowników Urzędu, jak i obywateli.

Dla pracowników i obywateli Urzędu przebywających na poszczególnych kondygnacjach budynku, ewakuacja będzie skierowana w kierunku najbliższych klatek schodowych, które prowadzą do wyjść na zewnątrz budynku.

Pracownicy Urzędu pracujący w budynku, pomagają osobom niepełnosprawnym i zdezorientowanym sytuacją pożarową, opuścić budynek.

Tabela symboli i nazw znaków ewakuacyjnych i ppoż.

Kierunek drogi ewakuacyjnej	
Wyjście ewakuacyjne	
Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej schodami w dół	
Miejsce zbiórki do ewakuacji	
Koc gaśniczy	
Gaśnica	
Hydrant zewnętrzny	

Kurek główny instalacji gazowej	
---------------------------------	---

15. Występowanie oświetlenia awaryjnego (ewakuacyjne, zapasowe)

Awaryjne oświetlenie zapasowe należy stosować w pomieszczeniach, w których po zaniku oświetlenia podstawowego istnieje konieczność kontynuowania czynności w niezmienny sposób lub ich bezpiecznego zakończenia, przy czym czas działania tego oświetlenia powinien być dostosowany do uwarunkowań wynikających z wykonywanych czynności oraz warunków występujących w pomieszczeniu.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne należy stosować między innymi w pomieszczeniach, audytoriów, sal konferencyjnych oraz sal sportowych przeznaczonych dla ponad 200 osób, na drogach ewakuacyjnych z tych pomieszczeń na drogach ewakuacyjnych oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym oraz na drogach ewakuacyjnych w szpitalach i innych budynkach przeznaczonych przede wszystkim do pobytu ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne nie jest wymagane w pomieszczeniach, w których awaryjne oświetlenie zapasowe spełnia powyższy warunek dla oświetlenia ewakuacyjnego.

W pomieszczeniu, które jest użytkowane przy wyłączonym oświetleniu podstawowym, należy stosować oświetlenie dodatkowe, zasilane napięciem nieprzekraczającym napięcia dotykowego dopuszczalnego długotrwale, służące uwidocznieniu przeszkód wynikających z układu budynku, dróg komunikacji ogólnej lub sposobu jego użytkowania, a także podświetlane znaki wskazujące kierunki ewakuacji.

16. Wyposażenie w podręczny sprzęt gaśniczy

Sprzęt gaśniczy w budynku Urzędu Miejskiego rozmieszczono w widocznych i łatwo dostępnych miejscach takich jak:

I piętro część administracyjna:

- gaśnice proszkowe 6 kg ABC szt. 3: pierwsza znajduje się na klatce schodowej po prawej stronie przy wejściu do biura kierownika zmiany Straży Miejskiej, druga znajduje się w poczekalni, a trzecia znajduje się naprzeciw wejścia do szatni.

parter:

- gaśnice proszkowe 6 kg ABC szt. 3: jedna znajduje się w sekretariacie Straży Miejskiej, druga w pomieszczeniu po prawej stronie od wejścia głównego, a trzecia w pomieszczeniu socjalnym robotników gospodarczych Wydziału Gospodarki Miejskiej,
- koc gaśniczy: znajduje się w garażu,

Rozmieszczenie sprzętu gaśniczego przedstawiono w Planach ewakuacji.

Obiekty muszą być wyposażone w gaśnice, spełniające wymagania Polskich Norm.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

1. A – materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli
2. B – cieczy i materiałów stałych topiących się
3. C – gazów
4. D – metali
5. F – oleju i tłuszczu w urządzeniach kuchennych.

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczegółowych: na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałymi urządzeniami gaśniczymi:

- zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III, ZL V,
 - produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem,
- na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej powyżej w pkt 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Gaśnice w obiektach muszą być rozmieszczone w miejscach widocznych i łatwo dostępnych np. wejścia do budynków, klatki schodowe, korytarze, wyjścia z pomieszczeń na zewnątrz oraz w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki). Przy rozmieszczeniu gaśnic muszą być spełnione następujące warunki:

- odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m,
- do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1m.

Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice przenośne i przewoźne, powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi opracowanych przez producentów.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Biorąc pod uwagę powyższe wymagania, budynek Urzędu powinien być wyposażony w gaśnice do gaszenia pożarów grupy A, B, C i urządzeń pod napięciem prądu elektrycznego, np. gaśnice proszkowe lub na CO₂ mogące gasić wyżej wymienione grupy pożarów.

Miejsce umieszczenia gaśnic należy oznakować zgodnie z PN-N-0125-01:1992. Oznakowanie gaśnic powinno legitymować się certyfikatem zgodności Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwożarowej w Warszawie.

Gaśnice będące na wyposażeniu obiektu powinny posiadać trwałe oznakowania dotyczące rodzaju, parametrów technicznych i sposobu użycia oraz powinny być wyposażone w kontrolkę dotyczącą kontroli i konserwacji.

Gaśnice powinny posiadać aktualne świadectwo dopuszczenia do stosowania w ochronie przeciwpożarowej wydane przez Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej w Warszawie.

Gaśnice powinny być utrzymywane w pełnej sprawności technicznej. Na uszkodzenie gaśnicy może wskazywać jej ciężar, zerwana zawleczka, niewłaściwe wskazanie manometru, widoczne uszkodzenia mechaniczne, jej niekompletność (brak zaworu, węża podającego środek gaśniczy itp.).

Gaśnic nie powinno się używać do innych celów niż do gaszenia pożaru. Po każdorazowym użyciu gaśnicy powinno się ją wymienić na nową lub po dokonaniu stosownego przeglądu poddać napełnieniu.

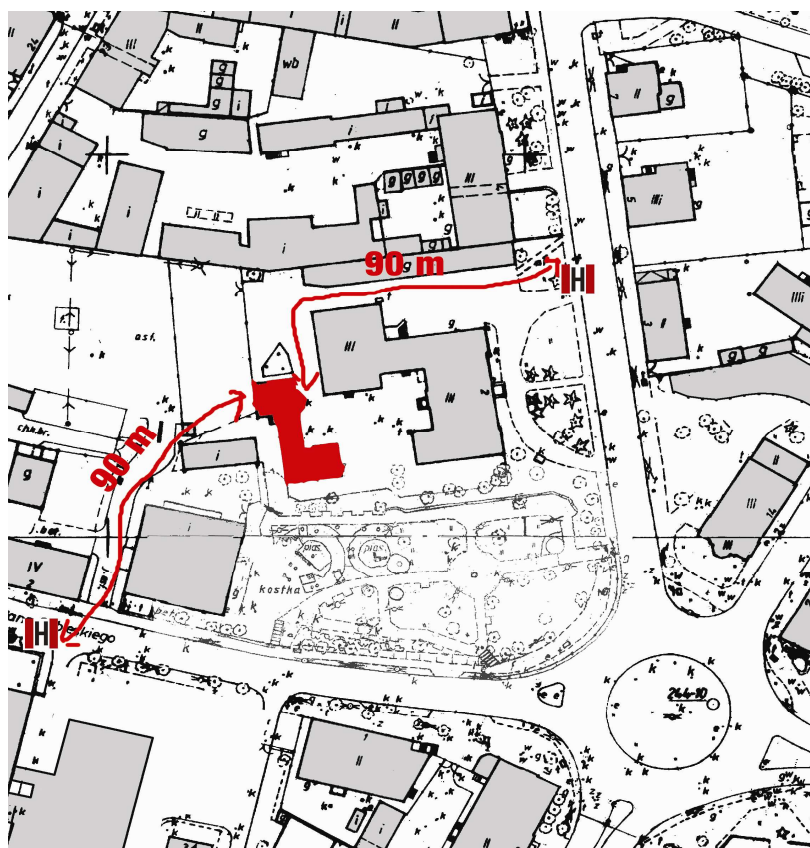
Ilość środka gaśniczego została dostosowana do powierzchni budynku.

17. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru

Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru dla budynku Urzędu Miejskiego wynosi 20 dm³/s łącznie z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80 mm.

Najbliższe dwa hydranty zewnętrzne, podziemne DN 80 znajdują się w odległości około 90 m od budynku Urzędu.

Lokalizację najbliższych hydrantów zewnętrznych przedstawiono poniżej oraz w załączniku nr 1.

18. Drogi pożarowe

Drogę pożarową o utwardzonej nawierzchni, umożliwiającą dojazd pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu budowlanego o każdej porze roku należy doprowadzić między innymi do: budynku należącego do grupy wysokości: średniowysoki, wysoki lub wysokościowy, zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, ZL IV lub ZL V.

Droga pożarowa powinna przebiegać wzdłuż dłuższego boku budynku na całej jego długości, a w przypadku gdy krótszy bok budynku ma więcej niż 60 m – z jego dwóch stron, przy czym bliższa krawędź drogi pożarowej musi być oddalona od ściany budynku o 5-15 m dla obiektów zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi i o 5-25 m dla pozostałych obiektów. Pomiedzy drogą pożarową i ścianą budynku nie mogą występować stałe elementy zagospodarowania terenu lub drzewa i krzewy o wysokości przekraczającej 3 m uniemożliwiające dostęp do elewacji budynku za pomocą podnośników i drabin mechanicznych.

Dostęp Jednostek Ratowniczo – Gaśniczych do budynku Urzędu Miejskiego jest możliwy:

- droga pożarowa nie jest wymagana dla tego typu budynku,
- drogą dojazdową od strony ul. Sienkiewicza i Sobieskiego.

19. Czynności zabronione i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej

Dokonana analiza przeznaczenia obiektu, warunków budowlanych, ewakuacyjnych, instalacyjnych oraz przygotowania obiektu do działań ratowniczo-gaśniczych powoduje, że obowiązek przestrzegania przepisów przeciwpożarowych nabiera szczególnego znaczenia. Od odpowiedniego stosowania profilaktyki pożarowej zależy bowiem czy dochodzi do powstania pożaru.

W obiekcie zabrania się wykonywania następujących czynności:

- używania ognia otwartego, palenia tytoniu i stosowania innych czynników mogących zainicjować zapłon w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,
- użytkowania instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia,
- użytkowania elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na palnym podłożu, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami ustalonymi przez producenta,
- przechowywania materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100 °C,
- stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,

-
- instalowania opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
 - składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganej wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych,
 - składowania materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach,
 - przechowywania pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach,
 - zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji,
 - lokalizowania elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych,
 - uniemożliwiania lub ograniczania dostępu do:
 - gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - wyjść ewakuacyjnych,
 - wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej.

Na terenie przyległym do obiektu zabrania się:

- rozpalania ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów,
- rozgrzewania za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze,
- składowania poza budynkami, w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu,
- składowania wszelkich materiałów i pozostawiania pojazdów na drodze pożarowej,
- zastawiania dostępu do hydrantów i innych punktów czerpania wody,
- prowadzenia prac remontowo-budowlanych na zewnątrz obiektu w sposób utrudniający podjęcie działań ratowniczych i ewakuacji ludzi,
- przechowywania materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V.

20. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej

Obowiązki pracowników w zakresie przygotowania organizacyjnego do akcji ewakuacyjnej z budynku Urzędu.

Pracownicy Urzędu mają obowiązek posiadać dokładne i aktualne informacje na temat:

- rozkładu pomieszczeń w budynku Urzędu a także informacje dotyczące dróg i wyjść ewakuacyjnych z budynku,
- miejsc przebywania obywateli Urzędu w pomieszczeniach budynku,
- usytuowania telefonów w pomieszczeniach i sposobu alarmowania na wypadek pożaru,
- rozmieszczenia i obsługi sprzętu gaśniczego.

Obowiązki pracowników Urzędu w zakresie prowadzenia akcji ewakuacyjnej.

- akcją ewakuacyjną, do czasu przybycia Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, kieruje Komendant Straży Miejskiej lub osoba go zastępująca, a w razie ich nieobecności najbardziej opanowana osoba spośród pracowników,
- pracownicy podporządkowują się kierującemu akcją ratowniczo-gaśniczą,
- pamiętać należy, że szybkość i sprawność przeprowadzania ewakuacji decyduje o jej powodzeniu,
- należy zachować spokój i nie wywoływać paniki,
- ustalić dokładnie miejsce pożaru, drogi jego rozprzestrzeniania się, czy istnieje zagrożenie życia ludzi,
- alarmowania osób i służb ratowniczych dokonuje osoba, która pierwsza dostrzegła pożar,
- ewakuację pracowników i obywateli rozpocząć od znajdujących się w pomieszczeniach bezpośrednio zagrożonych,
- ewakuować się zgodnie ze znakami ewakuacyjnymi,
- pomagać ratownikom Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP w prowadzeniu ewakuacji osób przebywających w budynku,
- pracowników i obywateli Urzędu ewakuowanych z budynku zlokalizować w rejonie dla ewakuowanych,
- należy pamiętać, że działania ewakuacyjne mają pierwszeństwo przed działaniami gaśniczymi,
- po przybyciu Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP podporządkować się jej dowódcy, któremu należy przekazać wszelkie informacje o pożarze i przebywających w budynku ludziach.

Obowiązki kierującego akcją przed przybyciem Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP. Poza obowiązkami wyżej wymienionymi kierujący akcją ewakuacyjną powinien:

- koordynować prowadzenie ewakuacji ludzi z budynku Urzędu,
- podejmować decyzje o ewakuacji ludzi z części lub z całego budynku, w zależności od sytuacji pożarowej,
- podejmować decyzje o wezwaniu do akcji służb ratowniczych (pogotowia ratunkowego, policji, pogotowia energetycznego),
- podejmować decyzje o gaszeniu pożaru podręcznym sprzętem gaśniczym,
- powiadomić o pożarze Burmistrza Miasta nr tel. **668872467**.

Obowiązki kierującego akcją ewakuacyjną po przybyciu Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP.

Komendant Straży Miejskiej, osoba go zastępująca lub inna osoba kierująca ewakuacją, przekazując kierowanie akcją dowódcy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP:

- informuje dowódcę JRG PSP o miejscach, gdzie przebywają ludzie i o miejscach najbardziej zagrożonych i niebezpiecznych,
- współpracuje z dowódcą JRG PSP w czasie akcji przekazując informacje na temat budynku Urzędu, instalacji i urządzeń,

- przez cały czas trwania akcji interesuje się stanem zdrowia ewakuowanych i ewakuujących oraz miejscem ich przebywania.

21. Zasady prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

Prace niebezpieczne pożarowo, jak prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego prowadzone wewnątrz budynku, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru.

Przy wykonywaniu takich prac, jak spawanie, cięcie za pomocą palnika gazowego lub spawarki elektrycznej, nagrzewanie lub rozmrażanie przy pomocy ognia otwartego, należy przestrzegać następujących zasad:

- pomieszczenia lub miejsca, w których mają się odbyć prace należy oczyścić z wszelkich palnych materiałów,
- palne przedmioty należy w przypadku wykonywania prac spawalniczych odsunąć na bezpieczną odległość od miejsca spawania celem uniemożliwienia przedostania się rozprysków spawalniczych,
- jeżeli powyższy warunek nie może być spełniony, wszelkie urządzenia lub materiały palne należy zabezpieczyć przed działaniem rozprysków spawalniczych przez osłonięcie np. kocami przeciwpożarowymi, arkuszami blachy lub w inny skuteczny sposób,
- przed przystąpieniem do spawania należy sprawdzić czy w sąsiednich pomieszczeniach nie znajdują się materiały lub przedmioty mogące ulec zapaleniu wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych,
- jeżeli w pobliżu miejsca spawania znajdują się otwory przelotowe, instalacyjne, kablowe itp. należy je uszczelnić materiałami niepalnymi, celem niedopuszczenia do przenikania rozprysków spawalniczych do sąsiednich pomieszczeń bądź na inne kondygnacje,
- wszelkie kable, przewody elektryczne, gazowe oraz instalacje z izolacją palną powinny być zabezpieczone przed rozpryskami spawalniczymi i uszkodzeniami mechanicznymi,
- wykonywanie prac spawalniczych w pomieszczeniach, w których tego samego dnia wykonywano prace przy użyciu substancji łatwo zapalnych, jest niedozwolone,
- w miejscu wykonywania prac powinien znajdować się sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
- po zakończeniu prac należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejony przyległe,
- kontrole, o której mowa powyżej należy ponowić po upływie 4 a następnie 8 godzin od czasu zakończenia prac spawalniczych,
- wyniki kontroli powinny być odnotowane w książce kontroli prac spawalniczych, którą należy prowadzić wg wzoru nr 1,
- prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje.

Zarządzający obiektem jest obowiązany przed rozpoczęciem prac zapoznać wyznaczone osoby z zagrożeniem pożarowym występującym w rejonie wykonywania prac oraz z rodzajem przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru.

W związku z powyższym należy:

1. dokonać komisyjnie oceny zagrożenia pożarowego oraz określić niezbędne wymagania przeciwpożarowe mające na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru,

2. sporządzić protokół zabezpieczenia pożarowego prac spawalniczych wg wzoru nr 2,
3. po wykonaniu zaleconych zabezpieczeń wydać pisemne zezwolenie na prowadzenie prac spawalniczych wg wzoru nr 3.

Sprzęt używany do wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.

Wzór nr 1

**KSIĄŻKA KONTROLI
PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO**

L.p.	Nazwa budynku, pomieszczenia, w którym wykonano spawanie	Data i godzina rozpoczęcia spawania oraz nr zezwolenia	Data i godzina zakończenia prac spawalniczych	Data i godzina przeprowadzenia kontroli po zakończeniu prac spawalniczych	Imię i nazwisko osoby przeprowadzającej kontrolę, podpis
1	2	3	4	5	6

Wzór nr 2

**Protokół
zabezpieczenia przeciwpożarowego prac spawalniczych**

1. Nazwa i określenie budynku(pomieszczenia) i miejsca, w którym przewiduje się wykonywanie prac spawalniczych.....
2. Zagrożenie wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w budynku lub w pomieszczeniu
3. Rodzaj elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym budynku, pomieszczeniu lub rejonie przewidywanych prac spawalniczych.....
4. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego budynku, pomieszczenia, stanowiska, urządzenia itp. na okres wykonywania prac spawalniczych.....
5. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia toku prac spawalniczych.....
6. Środki i sposoby alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w przypadku zaistnienia pożaru.....
7. Osoba odpowiedzialna za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac spawalniczych.....
8. Osoba odpowiedzialna za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac spawalniczych.....
9. Osoba zobowiązana do przeprowadzenia kontroli rejonu prac spawalniczych po ich zakończeniu.....

Podpisy członków komisji

.....

Wzór nr 3

Zezwolenie
na prowadzenie prac spawalniczych, innych prac pożarowo niebezpiecznych

1. Miejsce pracy.....
2. Rodzaj pracy.....
3. Czas pracy, dniaod godz.do godz.
4. Zagrożenie pożarowe-wybuchowe w miejscu pracy.....
5. Sposób zabezpieczenia przed możliwością powstania pożaru.....
6. Przeciwpożarowe środki zabezpieczenia.....
7. Sposób wykonywania pracy.....
8. Odpowiedzialni za przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac spawalniczych.....
9. Zezwalam na rozpoczęcie prac.....
(podpis kierownika zakładu pracy)
10. Pracę zakończono dnia.....godz.
.....
(podpis wykonawcy)
11. Miejsce spawania zabezpieczono dnia.....godz.
Podpis kontrolującego.....

22. Zasady organizacji i prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych

Postępowanie na wypadek pożaru

W przypadku zauważenia lub otrzymania informacji o pożarze należy:

- ocenić rozmiar i rodzaj zagrożenia,
- powiadomić osoby bezpośrednio zagrożone przebywające w najbliższym otoczeniu,
- dostępnymi środkami podjąć próbę likwidacji lub ograniczenia rozmiaru zagrożenia,
- w przypadku stwierdzenia możliwości rozwoju zagrożenia bezzwłocznie zaalarmować jednostkę straży pożarnej, podporządkować się poleceniom przełożonych w zakresie zabezpieczenia miejsca pracy i w miarę posiadanych możliwości podjąć próbę jego likwidacji i udzielić pomocy poszkodowanym.

Taką formę działania należy podjąć w następujących przypadkach:

- niewielkich rozlewisk cieczy palnych i innych stosując posiadane środki gaśnicze,
- pożarów o niewielkich rozmiarach (zazwyczaj do 1m) możliwych do ugaszenia podręcznym sprzętem gaśniczym lub przy wykorzystaniu wewnętrznych hydrantów przeciwpożarowych,
- możliwości przedostania się niebezpiecznych substancji do kanalizacji ogólnospławnej lub możliwości przedostania się do atmosfery związków chemicznych,
- zagrożenia zdrowia i życia osób poszkodowanych – na poziomie posiadanych umiejętności w udzielaniu pomocy przedlekarskiej.

Zasady alarmowania jednostek ratowniczych

W czasie eksploatacji obiektów możliwe są następujące zdarzenia, które mają poważny wpływ na bezpieczeństwo osób oraz mienia, są nimi:

- pożary i wybuchy,
 - zdarzenia związane z niebezpiecznymi substancjami (palnymi, żrącymi, toksycznymi),
- W wymienionych przypadkach konieczne jest wezwanie wyspecjalizowanych podmiotów ratowniczych, w tym Jednostek Ratowniczo-Gaśniczych (JRG) Państwowej Straży Pożarnej (PSP).

Wykaz telefonów alarmowych:

L.p.	Nazwa jednostki	Telefon	Przeznaczenie
1.	PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA	998	Alarm całodobowy
2.	POGOTOWIE RATUNKOWE	999	Alarm całodobowy
3.	POGOTOWIE GAZOWE	992	Alarm całodobowy
4.	POGOTOWIE ENERGETYCZNE	991	Całodobowy
5.	POLICJA	997	Całodobowy
6.	TELEFON RATOWNICZY	112	Całodobowy

Alarmując telefonicznie np: jednostkę PSP należy:

- wybrać numer alarmowy do straży pożarnej – 998 lub ratowniczy 112,
 - po zgłoszeniu dyżurnego stanowiska kierowania podać swoje imię i nazwisko, stanowisko i miejsce powstałego zdarzenia (np: nazwę zakładu),
 - podać rodzaj i skalę zagrożenia oraz czy istnieje bezpośrednie zagrożenie dla ludzi i mienia o dużej wartości,
 - podać w miarę dokładną lokalizację źródła zagrożenia,
 - udzielić dodatkowych informacji i odpowiedzi na ewentualne pytania ze strony dyżurnego ze stanowiska kierowania i uzyskać słowne potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia.
- Należy pamiętać, że dzwoniąc do innych służb ratowniczych formuła przekazywanego komunikatu o zdarzeniu może być podobna.

Działania ratowniczo-gaśnicze dotyczące pracowników w przypadku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.

Procedura postępowania w takich przypadkach sprowadza się do realizacji następujących czynności:

-
- wraz z jednoczesnym alarmowaniem straży pożarnej przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń pożarniczych,
 - do czasu przybycia straży pożarnej wyznaczyć kierownika akcji, którym jest Komendant Straży Miejskiej lub osoba go zastępująca, a w razie ich nieobecności najbardziej opanowana osoba spośród pracowników,
 - przystąpić do praktycznego działania pamiętając, że należy:
 - w pierwszej kolejności podjąć działania skierowane na ratowanie zagrożonego życia i zdrowia osób poszkodowanych i innych osób a dopiero później mienia,
 - wyłączyć dopływ prądu elektrycznego do pomieszczeń objętych pożarem zgodnie z wcześniej przyjętą procedurą,
 - usunąć z zasięgu ognia wszelkie materiały palne, a także ważne dokumenty, urządzenia komputerowe, bazy danych,
 - nie otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi i okien do pomieszczeń objętych pożarem ponieważ dopływ powietrza sprzyja intensyfikacji i rozprzestrzenianiu się ognia,
 - unikać gaszenia wodą jej roztworami i pianą instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem,
 - nie gasić wodą gorącego i wrzącego oleju i tłuszczu,
 - do gaszenia ogniska pożaru o niewielkich rozmiarach używać podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - przekazaniu dowódcy JRG PSP lub innej jednostki ochrony przeciwpożarowej pełnej niezbędnej informacji o pożarze lub niebezpiecznym zdarzeniu (rozmiary, rodzaje pomieszczeń objętych pożarem, bezpieczeństwo ludzi, podjęte działania ratownicze).
 - w razie potrzeby udzielanie na bieżąco informacji o obiekcie, który ma miejsce pożar lub niebezpieczne zdarzenie oraz dostarczanie potrzebnych dokumentów, np. projektów budowlanych, instalacyjnych, Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego i innej dokumentacji operacyjnej.

Działania gaśnicze.

Działania gaśnicze jako sposób zwalczania pożarów związanych z prowadzeniem zorganizowanych działań ratowniczych.

W zależności od użytego sprzętu wyróżniamy następujące sposoby gaszenia pożaru:

- poprzez samoczynne uruchomienie stałych urządzeń gaśniczych,
- poprzez uruchomienie półstałych urządzeń gaśniczych,
- przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego (gaśnice, koce gaśnicze, hydranty wewnętrzne przeciwpożarowe),
- przy użyciu specjalistycznego sprzętu jednostek Straży Pożarnej.

W każdym z tych przypadków mamy wpływ na przebieg gaszenia pożaru, a przede wszystkim na jego skuteczność.

Koc gaśniczy

Koc gaśniczy jest to płachta wykonana z tkaniny całkowicie niepalnej (włókna szklanego) o powierzchni około 2m². Przechowuje się go w specjalnym futerale, łatwym do otwarcia. Służy do tłumienia pożaru w zarodku przez odcięcie dopływu powietrza do palącego się przedmiotu. Sposób użycia koca gaśniczego:

- wyjąć koc z futerału
- rozłożyć i szczelnie przykryć palący się przedmiot ograniczając dostęp tlenu do palącego się materiału.

Kocem przykrywamy źródło ognia, a obrzeża dokładnie dociskamy do podłoża, dzięki czemu ograniczamy dostęp tlenu do palącego się materiału. Służy jako podręczny sprzęt przeciwpożarowy.

Osobę na której zapaliła się odzież wezwaniem ustnym lub siłą zmuszamy do upadku, a następnie powodujemy aby osoba ta tarzała się po ziemi lub nakrywamy ją kocem gaśniczym albo jakąkolwiek inną tkaniną w celu stłumienia płomieni. Stosowany również jako osłona przed ogniem lub iskrami powstającymi podczas szlifowania lub spawania.

Gaśnice.

Gaśnice to sprzęt przeciwpożarowy uruchamiany ręcznie służący do zwalczania pożarów w zarodku.

Gaśnice przeznaczone są do gaszenia pożarów w pierwszej fazie jego powstania. Podstawową cechą tego sprzętu jest prostota użycia. Krótki instruktaż obsługi pozwala każdej osobie na skuteczne operowanie prądem gaśniczym. Gaśnice wyposażone są w czytelną instrukcję – piktogram, z którą warto jest się zapoznać odpowiednio wcześniej. Szybkie i uzasadnione użycie gaśnicy, pozwala ugasić pożar na niewielkiej powierzchni, pośrednio może zmniejszyć możliwe straty materialne, gdyby pożar dalej się rozprzestrzeniał w czasie gaszenia pożaru podręcznym sprzętem gaśniczym, należy pamiętać o kilku podstawowych zasadach:

- uruchamianie środka gaśniczego (woda z dodatkami, proszek i dwutlenek węgla), powinno odbywać się w pobliżu źródła ognia,
- jeśli występują powiewy wiatru należy gasić zgodnie z kierunkiem wiatru,
- gaszenie cieczy rozpoczynać od skrajnej części ogniska pożaru,
- ciała stałe gasić kierując strumień środka gaśniczego od dołu,
- gazy gasić z góry w dół,
- gaśnicy śniegowej nie wolno używać do gaszenia ludzi,
- nie gasić wodą, gaśnicami wodnymi, pianowymi lub posiadającymi roztwory wodne urządzeń elektrycznych pod napięciem,
- nie gasić wodą, gaśnicami wodnymi, pianowymi wrzących olejów i tłuszczu,
- w niektórych przypadkach, gdy występuje większa powierzchnia ognia i znaczna intensywność palenia, uruchamiać sprzęt równolegle, a nie w kolejności,
- pamiętać o możliwości ponownego zapalenia się materiału po jego ugaszeniu, np. od nagranych elementów,
- po każdorazowym użyciu sprzętu gaśniczego należy przywrócić jego pełną sprawność.

Sposób uruchamiania gaśnicy:

- zdjęć gaśnicę z wieszaka,
- zbliżyć się z gaśnicą do źródła ognia,
- w przypadku gaśnic bez zbijaka typu x: wyjąć, wyrwać zawleczkę, skierować wylot gaśnicy na źródło ognia i nacisnąć dźwignię zaworu,
- w przypadku gaśnicy ze zbijakiem typu z: wyrwać zawleczkę, skierować wylot gaśnicy na źródło ognia, wbić zbijak i po kilku sekundach (w zależności od ilości - masy środka gaśniczego) odkręcić zawór i rozpocząć gaszenie.

Ewakuacja ludzi i mienia.

Ewakuacja to zespół czynności zmierzających do zapewnienia bezpiecznych warunków opuszczenia zagrożonej strefy. Ewakuacja jest jednym z podstawowych działań mających na celu ratowanie życia i zdrowia ludzi oraz mienia, dokumentacji i nośników pamięci z ważnymi danymi.

Akcję ewakuacji ludzi podejmuje się z chwilą gdy zaistniały pożar może stwarzać zagrożenie. W obiektach użyteczności publicznej obowiązek rozpoczęcia ewakuacji spoczywa na pracownikach danej instytucji.

Celem ewakuacji ludzi jest zapewnienie osobom szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem. Do celów ewakuacji służą korytarze – poziome drogi ewakuacji i klatki schodowe – pionowe drogi ewakuacyjne, z których istnieje możliwość bezpośredniego wyjścia na zewnątrz.

Drogi i wyjścia ewakuacyjne muszą być oznakowane pożarniczymi tablicami informacyjnymi zgodnie z PN-92/N-01256/02 - Znaki Bezpieczeństwa – Ewakuacja. Jak wcześniej wspomniano ewakuacją ludzi z części lub z całego obiektu zarządza kierujący działaniem ratowniczym. W przypadku zaistnienia pożaru budynku lub jego części, osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny opuścić strefę zagrożenia.

W czasie prowadzenia ewakuacji zabronione jest:

- dokonywanie czynności mogących wywołać panikę – naturalna dążność ludzi do jak najszybszego opuszczenia zagrożonego miejsca, w warunkach komunikacyjnych nieadekwatnych do potrzeb, może łatwo przeobrazić się w panikę, gdzie tłum tratuje osoby słabsze,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- nieuzasadnione zatrzymywanie się lub tamowanie ruchu,

W czasie ewakuacji należy:

- poruszać się po prawej stronie korytarzy i przejść,
- przy ewakuacji grup zorganizowanych i przy dużym zadymieniu utrzymywać kontakt wzrokowy lub dotykowy z osobami w grupie,
- przy zadymieniu poruszać się z opuszczoną głową a jeśli to konieczne jak najniżej podłogi, unikając wdychania toksycznych i trujących substancji (w razie potrzeby nawilżoną szmatką chronić drogi oddechowe),

Osoby ewakuowane muszą podporządkować się poleceniom osób prowadzących ewakuację.

Ewakuacja powinna przebiegać zgodnie z oznakowaniem ewakuacyjnym, w które budynek powinien być wyposażony.

23. Sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią Instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi

Przed dopuszczeniem do pracy pracownik Urzędu powinien być zaznajomiony z treścią przedmiotowej Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, co wynika z dyspozycji

§ 6 ust. 1 punktu 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719). Zaznajomienie z instrukcją powinno być pisemnie potwierdzone przez pracownika.

Przed dopuszczeniem do pracy pracownik Urzędu powinien także być zaznajomiony z przepisami przeciwpożarowymi co wynika z art. 4 ust. 1 punktu 6 ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Tematyka szkolenia przeciwpożarowego powinna dotyczyć przepisów przeciwpożarowych, jakie należy przestrzegać w budynku Urzędu.

Przeprowadzenie szkolenia powinno być udokumentowane w sposób obowiązujący i zakończone wydaniem zaświadczenia o odbytych przez pracownika szkoleniu.

W każdym przypadku tematyka szkolenia przeciwpożarowego powinna być uzgodniona z pracodawcą.

Szkolenie z zakresu znajomości przepisów przeciwpożarowych powinno być powierzone osobie, która posiada uprawnienia do wykonywania czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej określone przez art. 4 ust. 2 b ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Instrukcja powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na 2 lata, a także po każdych zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które mają wpływ na warunki ochrony przeciwpożarowej.

24. Instrukcja postępowania na wypadek powstania pożaru

Działania w sytuacji powstania pożaru:

- w razie pożaru pracownik ochrony budynku, pracownik Urzędu lub inna osoba, która go zauważy, obowiązana jest uruchomić ręczny ostrzegacz pożarowy jednocześnie wołając „**Pożar, Pożar, pali się...**”,
- gdy sytuacja pożarowa na to pozwoli, pracownicy Urzędu bez narażenia zdrowia i życia przystępują do gaszenia pożaru,
- na sygnał o pożarze wywołany alarmem dźwiękowym lub na wołanie „**Pożar, Pożar, pali się...**”, osoby przebywające w budynku natychmiast go opuszczają kierując się oznakowaniem ewakuacyjnym, a pracownicy udają się do wyznaczonego rejonu ewakuacji,
- podczas ewakuacji należy podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą oraz zachować spokój i nie wywoływać paniki,
- powiadomić z najbliższego telefonu Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą PSP – tel. **998** lub **112** podając:
 - a. gdzie się pali,
 - b. co się pali,
 - c. co jest zagrożone,
 - d. swoje imię i nazwisko,
 - e. nr telefonu, z którego zgłasza się pożar,
- powiadomić Burmistrza Miasta lub Z-cę Burmistrza Miasta ds. Gospodarczych, Z-cę Burmistrza Miasta ds. Społecznych albo osobę upoważnioną, o pożarze, w przypadku ich nieobecności w budynku,
- w razie potrzeby wezwać:
 - a. Pogotowie Ratunkowe – tel. nr **112** lub **999**,
 - b. Policję – tel. nr **112** lub **997**,
 - c. Pogotowie Energetyczne – tel. nr **991**,
 - d. Pogotowie Gazowe – tel. nr **992**,

Uwaga: instrukcję powyższą należy wywiesić w miejscu widocznym na każdej kondygnacji budynku.

25. Sposoby praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. nr 109, poz. 719), wymaga od właściciela bądź zarządzającego obiektem przeznaczonym dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL III, do przeprowadzenia co najmniej raz na dwa lata praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji.

O terminie przeprowadzenia wyżej wymienionych działań należy powiadomić komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

Praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji polega na:

- przeprowadzeniu ćwiczebnego alarmu ewakuacyjnego w budynku Urzędu,
- poinformowaniu ustalonym w instrukcji postępowania na wypadek pożaru sygnałem pracowników i obywateli o zaistniałym pożarze,
- poinformowaniu telefonicznie o pożarze Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP, przekazując informacje ujęte w instrukcji postępowania na wypadek pożaru,
- ewakuowaniu się pracowników i obywateli przebywających w budynku zgodnie z ustalonymi znakami ewakuacyjnymi drogami na zewnątrz budynku,
- wyjściu na zewnątrz budynku oznakowanymi znakami „wyjście ewakuacyjne” drzwiami ewakuacyjnymi, które powinny być natychmiastowo otwieralne,
- sprawdzeniu obecności pracowników w rejonie ewakuacji po wyjściu z budynku,
- przeprowadzeniu pracowników do wyznaczonego najbliższego obiektu w przypadku nieodpowiednich warunków atmosferycznych,
- wykonywaniu poleceń kierującego akcją ratowniczą.

Podczas ćwiczebnego alarmu należy zwrócić uwagę na:

- sprawność urządzeń przeznaczonych do alarmowania na wypadek pożaru tj.: ręcznych ostrzegaczy pożarowych, czujek dymowych, dzwonek alarmowych, telefonu do straży pożarnej,
- słyszalność sygnału alarmowania pracowników na wypadek pożaru,
- wyposażenie budynku w instrukcje postępowania na wypadek pożaru i wykazy telefonów alarmowych,
- czas opuszczenia budynku przez osoby w nim przebywające,
- pomoc pracowników Urzędu w opuszczeniu budynku przez obywateli,
- pełne oznakowanie dróg ewakuacyjnych i wyjść ewakuacyjnych,
- drożność dróg i wyjść ewakuacyjnych (zapewnienie stosownej szerokości dróg i wyjść ewakuacyjnych),
- natychmiastową otwieralność drzwi ewakuacyjnych,
- oznakowania miejsca umieszczenia kluczy do wyjść ewakuacyjnych,
- sprawność oświetlenia awaryjnego,
- sprawność współdziałania kierownictwa Urzędu z dowództwem Państwowej Straży Pożarnej.

Praktyczne sprawdzenie organizacji i warunków ewakuacji powinno zakończyć się sporządzeniem protokołu, omówieniem przeprowadzonych działań oraz wypracowaniem wniosków mających na celu eliminację ewentualnych nieprawidłowości mogących mieć wpływ na sprawność działań ratowniczych.

26. Plany ewakuacji dla budynku Urzędu Miejskiego ul. Rynek 4

1. Plan sytuacyjny budynku
2. Plan parteru
3. Plan I pietra

..... dnia,.....
/nazwa i adres zakładu/

.....
/imię, i nazwisko pracownika/

.....
/stanowisko/

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem/am/ zapoznany/a/ z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego obiektu oraz przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi w pomieszczeniach i na terenie obiektu, a w szczególności znane mi są zasady i sposoby:

1. zapobiegania powstaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru na stanowisku pracy i w obiekcie,
2. procedury postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia,
3. użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych w miejscu pracy.
4. „Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego” przyjmuję do wiadomości i zobowiązuję się przestrzegać jej postanowień.

.....
Podpis składającego oświadczenie